

การศึกษาข้อผิดพลาดในงานเขียนเรียงความภาษาจีนกลาง : กรณีศึกษานิสิตไทยระดับอุดมศึกษา

ERROR ANALYSIS OF MANDARIN CHINESE ESSAYS : A CASE STUDY OF THAI UNDERGRADUATE STUDENTS

ภาวรัช พงษ์ศรี 5536158 LCLG/M

ศศ.ม. (ภาษาศาสตร์)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: สุมิตรา สุวรรณ์เดชา, Ph.D., สมทรง นุรุษพัฒน์, Ph.D., สุจริตลักษณ์ ดีผดุง, Ph.D.

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อผิดพลาดในงานเขียนเรียงความของนิสิตไทยระดับปริญญาตรีที่เรียนวิชาเอกภาษาจีน และเพื่อวิเคราะห์สาเหตุข้อผิดพลาดในงานเขียนจากวัตถุประสงค์แรก ด้วยวิธีการย้อนพินิจ โดยงานวิจัยชิ้นนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ โดยเก็บข้อมูลจากงานเขียนของผู้เรียนทั้งหมด 32 ชิ้น ของนิสิตสาขาภาษาจีน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ชั้นปีที่ 4 หลังจากนั้นผู้วิจัยจึงนำข้อผิดพลาดของผู้เรียนมาสัมภาษณ์เพื่อวิเคราะห์ถึงการถ่ายทอดความคิดในการใช้ภาษาของผู้เรียน รวมทั้งนำมาวิเคราะห์ควบคู่กับลักษณะข้อผิดพลาดของผู้เรียน นอกจากนี้ผู้วิจัยยังทำการนับจำนวนข้อผิดพลาด และสาเหตุข้อผิดพลาดของผู้เรียน เพื่อหาจำนวนประเภทข้อผิดพลาดและสาเหตุข้อผิดพลาดที่เกิดมากที่สุดของผู้เรียน อีกทั้งผู้วิจัยยังนำข้อมูลของจำนวนนับในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำมาเปรียบเทียบ ผลการวิจัยพบว่าจากงานเขียนของผู้เรียนมีทั้งหมด 414 ครั้ง โดยแบ่งเป็นกลุ่มสูง 175 ครั้ง และกลุ่มต่ำ 239 ครั้ง ส่วนประเภทข้อผิดพลาดนั้น ผู้วิจัยพบว่ามีทั้งหมด 6 ประเภท ได้แก่ 1) เครื่องหมายวรรคตอน 2) ตัวอักษร 3) คำศัพท์และความหมายในระดับประโยค 4) คำศัพท์และความหมายในระดับสัมพันธ์สาร 5) การใช้ไวยากรณ์ และ 6) รูปแบบการใช้ภาษาที่นำมาประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติ สำหรับสาเหตุของข้อผิดพลาดนั้น ผู้วิจัยพบว่ามีทั้งหมด 8 สาเหตุ ได้แก่ 1) ผู้เรียนได้รับอิทธิพลทางภาษาที่ 1 2) ผู้เรียนเข้าใจกฎเกณฑ์การใช้ภาษาที่ 2 ผิด 3) ผู้เรียนไม่รู้กฎเกณฑ์การใช้ภาษาที่ 2 4) ผู้เรียนเลือกใช้ภาษาตามที่ตนเองรู้ 5) ผู้เรียนไม่สามารถแยกภาษาเขียนกับภาษาพูดได้ 6) ผู้เรียนขาดทักษะในการตั้งหัวเรื่อง 7) ผู้เรียนจำตัวอักษรผิด และ 8) ความไม่เหมาะสมในการใช้ภาษาตามความคิดของเจ้าของภาษา ซึ่งสาเหตุทั้ง 8 สาเหตุนำไปสู่ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการเรียนรู้ภาษาที่ 2 ทั้งหมด 4 ปัจจัย ได้แก่ 1) การถ่ายโอนทางภาษา 2) การเรียนรู้ภาษาที่ไม่สมบูรณ์ 3) การใช้ภาษา และ 4) การขาดการฝึกฝน และเมื่อผู้วิจัยเปรียบเทียบประเภทข้อผิดพลาดและสาเหตุข้อผิดพลาดของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ ผู้วิจัยก็พบว่าปริมาณข้อผิดพลาดของกลุ่มต่ำมีมากกว่ากลุ่มสูง นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้เสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาข้อผิดพลาด โดยการนำวิชาภาษาไทยมาบูรณาการกับการพัฒนาทางด้านความคิด การใช้เหตุผล และความคิดเชื่อมโยง สำหรับการสอนวิชาภาษาจีนเองนั้น ก็ควรเน้นวิธีการสื่อความของภาษาจีนให้ออกมาตรงกับความคิดของผู้เรียน และยิ่งไปกว่านั้นครูผู้สอนภาษาจีนควรนำแนวทางของภาษาศาสตร์มาประยุกต์ใช้ในการออกแบบบทเรียนและสื่อการเรียนการสอน นอกจากนี้งานวิจัยชิ้นนี้ยังแสดงให้เห็นถึงระดับความรู้ภาษาจีนของผู้เรียนที่ยังน่าเป็นห่วง ซึ่งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาควรที่จะตระหนัก รวมทั้งให้ความสำคัญและพัฒนาปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย

คำสำคัญ : ลักษณะข้อผิดพลาด/ สาเหตุข้อผิดพลาดจากการย้อนพินิจ/ การเรียนรู้ภาษาที่ 2/ การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทย/ การเรียนการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ